

Ədəbiyyatda bir müddətdir Emil Rasimoğlu adında biri peyda olub. Peydalandığı gündən də məşhur olmaq üçün, maneəsiz və pullu çap olunmaq üçün ağına nə gəldi yazır. Özündə "klassik üsullardan" istifadəni özünə prinsip seçib. Daha dəqiq, ayağının tozu ola bilmədiyi ədiblərə palçıq atır. Guya "sağlam tənqid" edir, guya modernizm, postmodernizm örnəyi sərgiləyirlər.

Emil cəmiyyətimizi yaxşı tanıyır və bilir ki, zirvələrə sahib olan ədibləri tənqid edib, aşağılayanlar tez məşhur olur. Örnəyin yazar Kəramət Böyükçöl... Azərbaycanın tanınmış şairi, yazıçısı, ədəbiyyatşünası, tərcüməçisi, şəhid atası Xəlil Rza Ulutürkü tənqid etdi, elə həmin günü də tanınmış biri oldu.

Emil də o yolla irəliləyir. Hədəfindəki şəxslər də Azərbaycan poeziyasında mühüm rol oynayan ədəbi şəxsiyyətlərdir!

çevirməkdir" -deyə guya fərqli fikir ortala qoyursan!"

Əkrəm Əylisliyə haqq qazandırmaq vətənə xəyanətdir! Bunu ancaq sənin kimi kökündən qopmuşlar bacarar....

Azərbaycanın Xalq şairi Bəxtiyar Vahabzadə bütün yaradıcılığı ilə mənsub olduğu millətin yaddaşına hopmuş sənətkar olduğu halda sən onu bəyənmirsən:"Dil açanda ilk dəfə "ana" söyləyirik biz, "Ana dili" adlanır bizim ilk dərsliyimiz. İlk məhəmmiz laylanı anamız öz südüylə, içirir ruhumuza bu dildə gilegilə." - bu hissə ilə başlayan və ümumilikdə şeir olaraq özündə heç bir sənət, sənətkarlıq mahiyyətini, yaradıcı istehsalı əks etdirməyən, yalnız texnikanın üzərində publisistikani, poplizmi, "tribuna didaktikası"nı... yekun nəticədə kütləvililiyi ifadə edən bir matrealın dərc

"boz ədəbiyyat" adlandırır: "Nə dayanır onun yazdıqlarının bünövrəsində, təməlinde, məğzində, təşkilində? Əlbəttə ki, yalnız publisistik didaktika... şüarçılıq sindiromu... kütlə psixologiyasına, kütlə təfəkkürünə söykənən pafos və fikir harmoniyası. Bu kimi detalların iştirakı ilə yaranan yazı prosesi, bu kimi detallardan ibarət mexanizmin iş prinsipi isə yekunda birmənalı şəkildə ciddi ədəbiyyatı ortaya qoya bilməzdi. Necə ki, ortaya qoya bilməyib!"

Öyrən ay Rasimin oğlu, bu misralar "boz ədəbiyyat" ola bilərmi?

Yaşamaq-yanmaqdır, yanasan gerek, Həyatın mənası yalnız ondadır Şam əgər yanmasa, yaşamır demək Onun da həyatı yanmışındadır.

Bəli, bu poeziyanı anlamayan yazıçı,özünü şair adlandıran kəs, getsin

Bəxtiyar Vahabzadə poeziyanın parlaq ulduzudur, Emil Rasimoğlu, boğazını yırtma!

Məsələn, onun Bəxtiyar Vəhabzadəyə, konkret olaraq onun yaradıcılığına olan "qusma"ları günü gündən artır.

Bu adam təkrarsız şair, alim, vətənpərvər insan olan Bəxtiyar Vahabzadəni gözənd salmaq niyyəti ilə "Bəxtiyar Vahabzadənin şeirləri ədəbiyyatdan uzaqdır" (11 iyul 2024), "Səməd Vurğun o şeiri yandırır "küle" döndərməsin?" (17.02.25), "Bəxtiyar Vahabzadənin "gizlədilmiş" uğursuzluğu..." (20.08.2025) və sair kimi məqalələrlə Azərbaycan media orqanlarında çap olunub. Bəlkə, Rasimin oğlu kənd uşağıdır, özünü itirib, şairi anlmayıb, ağılna gələni yazıb, ay adını "media" qoyanlar, adını "media kapitani" qoyanlar, heç sizin vicdanınız, poeziya dərkəniz, dünyasını dəyişmiş böyük bir şairə hörmətinizdəmi yoxdu? Bəxtiyar Vəhabzadənin incik ruhu sizi tərk etməz yəqin ki....

Uzun sözün qısası,bu gün onun qarşıma çıxan, bir neçə gün əvvəl yazdığı "Bəxtiyar Vahabzadə alim oldu, amma ciddi ədəbiyyat yarada bilmədi" "kələmi" mənə yeriməndən oynatdı. Dedim cavab yazmasam, Emil kimiləri göbələk kimi artır çoxalacaq.

Rasimin oğlu Emil yazır:

"Bəxtiyar Vahabzadə bir ömürlük fəaliyyəti, yaşamı dönməndə alim oldu, tədqiqatçı oldu, hərəkatçı oldu, publisist oldu. Amma və lakin gerçək SƏNƏTİ, ciddi ədəbiyyatı, MƏTNİ yarada bilmədi. Yazdığı şeirlər daim ədəbiyyatı adından uzaq oldu..."

Yəqin ki, məşhur olmaq xatirinə vicdanını itirmiş Emil hələ də bilir ki, B.Vahabzadə 60-dan çox şeir kitabının, 10-dan artıq monoqrafiya, 20 poema və 9 pyes, 200-ə qədər elmi-nəzəri və publisistik məqalə, 12 cildə "Əsərləri"n müəllifidir. Həm də senzuralı, nöqtədən-vergüldən müzakirəsini aparan sovetlərin ədəbi şurasından keçəndən sonra o əsərlər işıq üzünə gərək. O vaxt indiki kimi deyildi kim gəldə, nə gəldi yazsın, 5 manat verib istənilən sayda çap olunsun.

Vahabzadəyə dil uzadan Emil həmin Emildir ki, "Daş yuxular" əsəri ilə xalqımızın küreyinə xaincəsinə xəncər saplayan, onu "vəhşi", "qatil" kimi xarakterizə edən Əkrəm Əylislini elə xaincəsinə müdafiə edib:"Daş yuxular" əsərinin öz ideyası var və yazıçı missiyası fəvqə enerji, yaradıcı mexanizm, spesifikasi ədəbi təfəkkür ümumbəşəri kodlarla məhz o ideyanı təqdim edir. Sevin Əkrəm Əylislini... Əkrəm Əylislini sevmək qanı su yerinə axıtmaq yox, qanı suya

olunmasına Səməd Vurğun niyə qol çəksin, razı olsun, cəhd etsin, niyə çalıssın?"

Emilin bu fikirlərini oxuya-oxuya düşünürəm ki, görəndə bu niyə öz kəndində qalıb, mal-heyvan saxlayıb həyatını sürdürməyib, özünü zorla "ədəbiyyat cəmiyyəsinə" pərçim etməyi qarşıya məqsəd qoyub?Görən niyə? Vallah bu düşüncə ilə Mil-Muğan düzündə, lap elə Salyanın Xələc kəndində ferma da yarada bilərdi!

Şairin müasirlərinin onun haqqında yazdığı rəyləri, gözəl fikirləri demirəm, son illər onun yaradıcılığı ilə bağlı araşdırmaları, monoqrafiyaları oxumaq Emilin niyə ağına gəlməyib?

Oxusaydı, bilərdi

AMEA-nın Nizami Gəncəvi adına Ədəbiyyat İnstitutunun elmi işlər üzrə direktor müavini, professor Əlizadə Əsgərli yazır: Bəxtiyar Vahabzadə ana dili, millilik, milli ideya, milli birlik, bütöv Azərbaycan və istiqlal mövzularına, xüsusilə "Gülüstən", "Köklər və budaqlar" kitablarına görə incidilib, onu həbs etmək istəyiblər..."

Bəli, sovet hökumətinin qılıncının arxası da kəsdirdi zaman - 1958 -ci ildə

"Öz sivrü ucuyla bu lələk qələm, Dəldi sinəsini Azərbaycanın. Başını qaldırdı, Ancaq dəmbədəm Kəsdilər səsinə Azərbaycanın"

misralarını kim söyləyə bilərdi? Vahabzadə bu poemanı yazarkən başını "edam kötüyü"nə qoya biləcək yeganə Azərbaycan şairi idi. Belə ülvü hisslərə sahib şairin poeziyasını Rasimin oğlu

Mil-Muğan düzündən geniş çöllərində mal otarsın!

Rasimin oğlu sonra yazır: Götürək, müzakirələr zamanı tez - tez adı hallanan, hətta çoxları tərəfindən ilahləşdirilən "Gülüstən" poemasını. sənətkarlıq, yaradıcı laboratoriyanın iş prinsipi, mövzunun novatorluqla mətn halına gətirilməsi, emal olunması... özünü birmənalı olaraq əks etdirmir. O poema sadəcə publisistik ahəng, kütlə təfəkküründən, psixologiyasından yoxrulan didaktika və pafosdur!"

Emil, gəl sənə məsləhət verim, sən də məsləhətə əməl et: Bu sənənin beyin silklənməsindən qaynaqlanan "qusma"na da kömək edə. Belə baxıram, sən o bəsit "yaradıcılığında" Böyük Bəxtiyar dəfələrlə yer ayırmısan, təhqir, tənqid, qızma-qara, şələ-şüvən. Vahabzadə çox baş-başa qalsan, o səni "yeyib bitirəcək", sonra da ...

Məsləhətim tənqidçi, ədəbiyyatşünas, filologiya elmləri doktoru professor Yusif Seyidovun Böyük Bəxtiyar haqqında yazdığı monoqrafiyanı oxu, Filologiya üzrə fəlsəfə doktoru Aida Quliyevanın, ədəbiyyatşünas-alim, dosent Vaqif Allahverdiyevin , filologiya üzrə fəlsəfə doktoru, dosent Ələmdar Bayramovun araşdırmalarını oxu , bəlkə bu sənə yetər. Yox bunlar da sənə yetməsə filologiya elmləri doktoru, tənqidçi Vaqif Yusiflinin şairimiz haqqında düşüncələrini oxu:

"Qatlayıb dizinin altına qoyar, Alim Bəxtiyarı şair Bəxtiyar.

Bəxtiyar Vahabzadə Azərbaycan klassik poeziyasının bilicisi və tədqiqatçısı idi. Əlbəttə, bütün türk dünyası Bəxtiyar Vahabzadəni böyük şair kimi tanıyır və sevir"-deyib. İlk şeirini Səməd Vurğun olan məclisdə oxuyanda çox həyəcanlı imiş. Şeir bitəndə Səməd Vurğun ayağa qalxır və "Bu cavan oğlan mənəndə də yaxşı yazır" - deyir. Bunu da biləndən sonra yəqin ki, kosmosun dərinliklərində süzən necə böyük bir ulduza tərəf boğazını cırdığının fərqi olarsan. Bəxtiyar Vahabzadə 20 Yarımda general Dubinyanın üzünə tüpürən adamdı! Öminəm, indi sağ olsaydı və sənənin bu cizma qaralarını görsəydi, heç sən tərəfə baxmadan, başını çevirib gedərdi.